

Uzavírání cest 2000

Tak končíme, končíme, připravte se na
zimní spánek!

Uzavírání cest

11.11. 2000

Budím se v 7.30. Zatraceně se mi nechce vstávat. Je sobota a já musím vylézt z pelišku, obléct se, nasednout na kolo a šlapat někam daleko za Prahu. Jo jo, výprava s Hell's. Dneska poslední. Poslední v tomto roce, století i tisíciletí. Tak to by teda chtělo urychleně vstát, posnídat ... už je 7.50 hod. ... „Digu, dobré ráno, vstáváme...“

Mrk.

„*Jak dobré?! A co ráno?! Nechte mě bejt!! Takhle mě budit. A v noci!...*“

Dig.

Ale jo, to pude. Nasnídáme se, připravíme se a pak ochotně a rádi pojedeme.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Praha	0	5807	0	0	11

Vyjíždíme v 8.45. Máme čtvrt hodiny zpoždění oproti plánu. To nastalo kvůli Michalovi. Dorazil totiž o něco později na sraz. Takže ještě poslední předvýjezdová opatření typu: jaké si vzít rukavice, kolik triček a mikin a jestli sluneční brýle nebo šálu a jedeme. Opouštíme stadión. Dlužno podotknout, že vedro teda vypadá úplně jinak. Sluníčko sice svítí, ale nehřeje ... dávno jsou pryč vysoké letní teploty a vyjížd'ky jen v tričkách. Na to si musíme počkat zase do příštího roku. Stavíme na Koněvce u samošky a Michal si kupuje snídani ... A ještě bonboniéru pro Martina, neboť má dnes svátek. Jenom doufáme, že ještě chvíli počká s tím bílým koněm. A pak už se definitivně vydáváme vstříc dnešnímu dobrodružství.

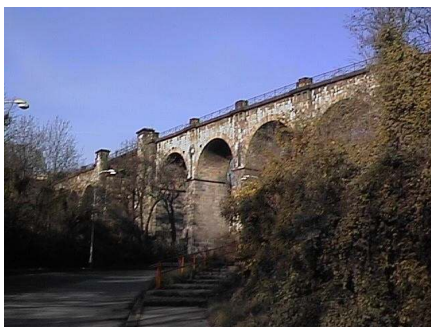
Jedeme Prahou známou cestou přes Vinohrady. Na Nuselském Mostě jsem pojala podezření, jež se po výjezdu kopce na Barrandov potvrdilo, a sice, že fouká protivítr a to dost silnej. Za Prahou, na otevřených pláních, je to pěkně znát. Zuřivě s ním

bojujeme.

Mrk.

Já ne. Já nezuřím.

Dig.

Přijíždíme do Ořechu. Tak jsem si právě uvědomila, že s sebou nemáme mapu. Zapomněla jsem jí doma. No snad to nebude vadit, máme totiž přesný rozpis trasy. A kromě toho, pojedeme většinou po známých cestách. Tak pokračujeme dál podle papírku. Ujíždíme Michalovi. Nějak mu to nejede. Za Jinočanama je už docela daleko za námi, proto jsme se rozhodli radikálně zpomalit a počkat na něj. Kluci vymýšlí novou sportovní disciplínu: synchronizovanou akrobatickou jízdu na kolech a nazvali to „cyklobely“. Michal nás však pořád ne a ne dojet, takže na něj v Rudné budeme muset počkat.

Tak to byla 2. Stránka zprávy z poslední letošní výpravy. Na shledanou v příštím roce.

Zastavujeme na kraji silnice, čekáme a odpočíváme. Dig se pokouší zjistit, proč se mu při brždění ozývají velmi podivné zvuky někde od zadního kola. Zjistil, že má pravý zadní brzdový špalek na jedné straně sedřený až na plech a ten brousí ráfek. Vypadá to docela drsně. Chtělo by to nový špalek. Hledáme, jestli s sebou nemáme náhodou náhradní, ale všechny zůstaly pravděpodobně ve velkých báglech ... Tak Dig alespoň trčící plech ohnul, aby mu dál neničil ráfek a jedeme zase dál. Až na ten vítr se jede celkem dobře.

Mrk.

Možná proto, že je to tu z kopce.

Dig.

Zastavujeme v Loděnici a jdeme na oběd.

Mrk.

Mají tu samé mňamky a mlsky, jako třeba „Morčacie vrecko“ a podobně. Výborně jsme se napapali a...

Dig.

pak pokračujeme zase podle trasy. Stoupáme kopcem vzhůru (*kam taky jinam*) do Vráže a zde máme podle rozpisu odbočit do Lhotky. Odbočka doleva tu je, ale na směrovce je jiná vesnice, než potřebujeme. Nechceme riskovat, že pojedeme blbě, pročez pokračujeme až do Berouna a teprve tam odbočujeme. Stoupáme do nekonečného kopce po klikaté silnici a těsně pod vrcholem chvíli odpočíváme.

A pak už přijíždíme do Lhotky. Tady někde začíná z.t.z. a ta by nás měla vést přírodou a terénem k cíli dnešního výjezdu. Našli jsme rozcestí a odtud pokračujeme po zelené turistické až do Malých Přílep. Značka vede lesem, loukou, mlázím, voní tady jehličí a houby, jedním slovem nádhera. Mrk.

Jo. Je tady mokro, kola kloužou, brzdy nefungují, řídit se nedá, prostě nádhera. Dig.

Konečně vjíždíme do Zabité rokle. Klesáme po cestě zapadané listím

Uzavírání cest - 5. stránka zprávy z výpravy
a najednou přes cestu leží klády.

Překonáváme je (já za notné pomoci Diga a Martina) a pokračujeme v klesání.

Na cestě je odpornej mokrej hnus, takže po výjezdu z rokle máme

Tak to byla 5. Stránka zprávy z poslední letošní výpravy. Na shledanou v příštím roce.

kola pěkně obalená bahnem a listím. Důležitý poznatek: pokud vjedete do bahna, nesmíte potom vjet do spadaného listí. Jistě víte, co udělá například takový řízek v kombinaci s rozšlehaným vajíčkem a strouhankou. Takže tak nějak podobně se mi obalila kola.

Mrk.

Já bych v tomto přirovnání našel nejmíň sedm rozdílů. Ono totiž myslet na řízek v souvislosti s úplně zapráskaným kolem... no, nevím.

Dig.

Dole se napojujeme na červenou značku, která nás dovede na silnici. Dig a Michal mají kola relativně čistá, to jenom ze mne a z Martina odpadávají kusy bláta. Ale jinak je to tady moc pěkné.

Stoupáme do táhlého kopce k Ůhonicím. Začíná se stmívat. Na chvíli se zdržíme. V Ůhonicích je to jediné správné místo na sežrání nějakých sladkostí. Michal se vytasil s čokoládou, která má v sobě praskací zrníčka a ta způsobují velmi nezvyklé efekty v ústech.

Mrk.

Trochu mi to připomíná konzumaci zrníček střelného prachu.

Dig.

No, popojedem. Je docela chladno a světla ubývá... Jedeme zase na Rudnou a pak uhýbáme na Chýni a na Prahu - Sobín.

Mezitím se setmělo úplně a vyšel nádherný měsíc. Je obrovský, oranžový a v úplňku.

Mrk.

Ten je, co?

Dig.

Projíždíme Sobínem. Máme dost času a taky by to chtělo něco teplého do žaludku. Třeba studené pivo.

Mrk.

Ano. Přesně podle toho klíče: „Pane vrchní, přineste mi něco na zahřátí, ale řádně chlazeného!“

Dig.

Zastavujeme tedy v Sobíně u hospody. Mají tu pivo Velvet a Michal si dává i něco k jídlu. Po občerstvení pokračujeme dál. Projíždíme vedlejšíma uličkami a ocitáme se na Bělohorské ulici. Řítíme se po ní až na Prašný most a pak na Milady Horákové a po ní sjíždíme do parku na Letné. Tady Martin učinil objev, že to velké osvětlené je nějaký stadión... Pak sjíždíme kolem Technického muzea do Holešovic. No a čeká nás jenom poslední výšlap kopce na Krejčárek a nahoru ke stadiónu Pražáčka. A jsme doma.

Tak a poslední výprava je za námi. Tímto byla oficiálně zakončena jízdní sezóna roku 2000.

Mrk.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Praha	45.0	5896	88,8	14,9	11 - 5

Celková technická data:

Oficiálně přiznaná kilometráž: 88,8 km.

Účast: 4 maličko vymrzlí: Dig, Michal, Martin a Markéta.

Příště: Otevírání cest v roce 2001.

Zde se račte pokochat pohledem na poslední letošní údržbu...

Tak to byla 8. Stránka zprávy z poslední letošní výpravy. Na shledanou v příštím roce.

© Hell's Tour+ 2000
„D“ & „Ma“
Neprodejné